Ühekümber 5 senti.

Tartu Maaleht

Ilmub igal teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval.

Põllumeeste, asunike ja välkemaapidajate häälekandja.

„Tartu Maaleht" toimetus ja ühisus Tartus.
Kompanii t. 4. Telef. 2-58.

Väljaandja ja peatoimetaja ALFRED PEDA.
Vastutav toimetaja RICHARD SOOTS.

„Tartu Maaleht" maksab tellijale:
1 kuu — 50 senti
2 kuud — 100 „
3 „ — 150 „
6 „ — 300 „
12 „ — 600 „

Kuulutuste hinnad:
kuulutuskiljelt 5 senti, vastkiljelt 10 senti, teksta kuu. kirjadega 12 senti ja teksta tekstiga kirjaga 15 senti millimeeter 2kõel veerul.

Tellimisi võtavad vasta kõik postiasutused ja tellimiste vastuvõtjad ile maa. Aadressi muutmine 10 s.

Toimetus kõnelunid igal kirjapäeval kl. 10—12.

— Kontor avatud kirjapäeviti kl. 9—4. —

Nr. 142 Tartu laupäeval. 2. detsembril 1933. 5. aastakäik.

Sotsiide asutused said suuri summasid.

Valitsus määras toetusi kulturrkapitalist. Kes said ja kui palju.

Maheriigi valitsus Riigivolikogu kultuurkapitalist mitmesuguseid ühiskondlikke asutusi ja ühisusi järgmisi summasid:

Eesti Kirjanduse Ühing 500 kr., Poiste Rahvamajas 1500 kr., Wäike-Emajõe ühing 500 kr., Tõrvamõisa Wesi bänd 500 kr., Kuuksiitsupõe 2000 kr., Tõrvamõisa Ühisuse Seltsilduse 500 kr., Wana Ühisuse Seltsilduse 500 kr., Wana Kuuste Seltsilduse 500 kr., Wana Kuuste Seltsilduse 500 kr., Wana Kuuste

Wälisposlinne moment.

Mõni aeg tagasi lõrsõlenne leht mõrnaqbel lõi lõõtsund wälterõõhu jõõsõlemult ehadõõlemõ lõõtmule põõr ehtõõ. Kõõnõõlõõ wõõrõõ ja ei ole eeltõõt Eõõrõõ, Lõõne ean Uõõbõõ lõõrõõ lõõn õõmõõtmõõ wõõtõõpõõlõõlõõ õõõõ

Valitsus tahab kindlustada vôi hinda.

Tahetakse luua erifond, kuhu mõetakse põllumeestelt raha, kui nõi hind ülle 160 sendi.

Ametlikult teatatakse: Teatavasti põhiseadmisse tõijuti ehtsa riigimaanõukogu põhjusa läõmaste ainu põllumajanduse seisukorrast. Nagu nõõd leõpatsen, on sel ainultsiisse nõõdalitsa fomisjonn, kuhu kuulumad weel majandusministr ja fokrar ja ainuministrsiõm. Seadusie eelnõun olnsel on kõõgemad ainu ainu ainu

Teel ja tõde ajalu.

Tõde. ent. 14.6: „Mina olen tee ja tõde ja elu; keegi ei tule Isa juurde muidu, kui minu läbi. — —"

Mõõdunuk tajandist eräs kuur õpetuse, kes ütles: „Kõige muude siis kuur mõõt, et ma tõesti teelle mõõtu ehkka, mitte ainsatõõnde emali mõõtu anda tõigega, mis mul on. Suur mõõt, mis mind kannab läbi maade ja rõõmude, mis mind rõõmustuda ja kaotada. Kõige muude üle kuur mõõt — —

Ja inimkonnale on antud kuuri mõõtu. Arsetõõ neid mõõtu ja mõõmisest. Mõõtsti tõigu inimkonnale, kelle ja ülitõõde mõõmisele. Nõõd mõõtu hõõrmede ja mõõmutõõnnud mõõ teelu ehkkiõõlud. Nõõmonnah meid oma tõõhõõl ja mõõ elame neile mõõtelt.

Kõõ ja mõõnub kuur mõõt, kõõ nõõnt ehkama Kõõkõõ tõõnnõõ! Ülõõtõõ kõõkõõ tõõl, ehkki tõõ kõõ kõõ, ülõõ, kõõ ja mõõmõõtõõlõõ tõõõ

Põlise vaenlase vastu!

S·R·D· HEITLUSED LANDESWEHRIGA

End. S.R. piivält abi kolonel-lm. A·HINNOM

23.

Lindenhoff—Loode suunas edasitungivad landeswehri väeosad möödusid märkamatult mõrd soomusrongidest „Kapten Ivvest" ja nr. 8-just nõnda, et rongid lähi kaugela vaenlase rinde sisse.

Kuna rongidel polnud siinugi vaenlasest ega ülevaatava hädaohu tõu, siis oli täielik ootamatus, kui landeswehri patarei hakkas

rongiaid kõiljelt tulistama.

Nimelt oli landeswehr ühe oma patarei toonud sõidu lõna mõte rongide setsuhka lähedale.

Ühel ajal vaenlase patarei hädaohtlikku tulega hakkas Rauna silla lähedusest ka

ühe vaenlase soomusrong meie oma ründama. Soomustatud „saksalane" lõõgi ago vertse peaga tagasi.

Vaenlase soomusmõrd ülevaadet tungida Loode raudteejaamas, et meie rongide seisjatagust valtoskada.

Ka see vaenlase juurutsma ootamas nurja.

Landeswehri suurtükid kõivasid meie rongiaid sõna tõisese mõtteu kuulirahega. Ka nõndanimetatud „suprirong" sahub kerge ketsuri piirkonda ja ühe

„kuvpdest" lseng kaotab kõõgivagunisse,

kus rõnsh hohvikatka. Ka kuulipõlsja vaguni korstna võtab maha vaenlase tahav lank.

Seda juhtumit kirjeldab ühe soomusrongimees:

„Pärast päeva enne jaanipäeva, umbes hommikupoole oöd hakkas landeswehri poolt rindelt kostma äge pragin. Tulistasi igasugusest relvast.

Arvatsime, et mõõd vaen läheb lahti!

Ei osanud midagi ettlist mõelda, ei tunnud hinnu ega rõõnu, kuuldes kurjakuulutavat lahingumõra. Oli ja läõisatud lahingutõõ ägge rohkesti. Aga ühtki

tungia rinda sootu teevärki tunne,

mis kuidagi ertnes lahingu-selmet tundest puuseagen. Nagu mõõgi kummatisti raskst hiiffa hinga, mõõgi nagu kartuse taoline, sest need, kellega lahingut ootasime

polnud ju nõrgad punaväelased, vaid hoguni hästi varustatud ja relvastatud niag hea vilistõppe ja lahingkogemustega saksa raud-

divisii mehed.

Pesgi aga kahtu kahtlase tunne, hingus nagu puruksa mõõgi kuuma, mõõgi mõõrsin tahe minna, lõda ja võita. —

Olin supirongi juures kaitsada, kuna lõõgiona oli kaugel eespool. Kaitesesin ja neid, kellel sai seal õon osaks rünnaga vastu astuda meie rahva põlisele vaenlasele.

Nagu vähe podrupada kees eespool, nagu mõõgi õm nuiia koetus. See tunin kostab kõik sõõtuna, kuid viimud lahingumees teab juba, reis see kõõr tõhendab.

Supirongi juures oli aga kõik vaikne nagu tõõn, sest haves juhtna, mil supirong oine vaenlase kuulipõlsjale tule alla saatna.

Äkki hakkas vaatu igasugust ootust meie rongi ümber surisema ja pinkuma,

esmalt mõõrsimata kostsid aga tumedad, teravakõlalised pauganad.

Meid tulistas vaenlane 154-tollilisest suurtükist või sõõrtsõõnes nõnestatud „kaevupõssamist". Vihisevaid kuule tuli õõna nagedamat. Ning saksalased olid just kui teadikud,

et meie supirataides parajasti eine valmis.

Nõõ-ütle kuuli järgimõõda tabasid lõõgivagunit. Oha teatvas oine supitaisteas. Mõõkas oli kõik meie hommikusõõne! Must kõõr jookuis

nagu veri taisli ja tõkus raudtee taami kollaste liivale.

Jõõtes veretõõsi prunse laiks.

Kuid selle juures, kui kurb kõik ka oli, esine meie, lahingumõõrdid, põõrsat nalja ja naeru: kõõs-ütelesi.

kes kõõjal oma julgune ja suure vahuesga kõõiteid

ja kaebaeid, et neid ei lasta tõõsee lahingus kord ka oma vahrust lagedale tuua, kuidasi vaenu igasugusesi ootusi nagu tõõ-tuhna. Leidetine mehikesed

hirmust lõõisevatesa rongi rataste taga. mõõnad sõgvastti liiva sõõs surutud...

Veel praegugi, kui seda juhtumit meele tuletan, tõõm vägisi naer peale.

Kui landeswehr algas meie kõõgivagumi pommitamisega, siis tõõsõõne lõõe, et

kui peremid tahevad õõst supirongi hõvitada,

siis saame nõõdega juba hakkama.

Nõõ mõõnes, aga meie oiskord polnud tõõl kõll sõgugi kerge ega lõõsa. Põõrsõõne omad kuulipõldjad mõõtsiva suunas,

kus asus paranile „kaupõss".

ja saatsime sinna valang valangu järgi nõkkeluhe. See mõõne.

Vaenlane jõõtis meie õõpikatele pommitamise.

Kui oli valkeske jõõnd, siis alles julgeaid „vapruõ kokad" vaguniie alt võõja rugeeda ja hakkaseid surisma,

mis nende soojas peaskees veel terreks jõõnd.

Mõõd „vapruõ mehed" kiruisi ja sõõlisnd „tõõest õõva" pornuite andresel ...

Lahinguveteraandi jutustavad.

Soomusrongide õõsandeks oli kaitsta Rauna silda ja raudtee õõnbrust. Kuidas sõõkõõsed raudtee piirkonnas sõõstegevust algasid, seda kirjeldab L. R. Soomusrong nr. 3. tollesegne sõõmoo rooth õõem

Jenkne Robert Kirschkaum

(praegu reserv-lipnik):

Major Fletcher (X) oma staabiga.

„Soomusrongid pidsaid valveteenistust Rauna silla juures.

Loode raudteejaam oli meie rongide baasiks.

Meie desanodi mehed olid valvetõkkes silla lähedal. Tuli mõne roodu kord mõnna valvetõkkeesse, õravahetama 2. roodu mehi.

Algasin lõkunist umbes 50 sõõnriga

Loode jaamast kõõkõõ pukn.

— Lõksime haaresse pikl raudteed. Jäi veel umbkaudu 1,5 kilomeetrit vaenlasest, kui landeswehr avas ootamatult õõeds suurtükitsnie meie pihta.

Oli kindel, et nad olid meie liikumist märganud.

sest valge suvine 56 võõmaldas seda.

— Juba vaenlane esimeste kuulide langed . pealkõusine paremale raudtee äärse abeilkes ja põõdõõne võimalikult kõiresti valvetõkkeni jõõda.

mida landeswehr õgedalt tulistades kavatses

suuremate jõõdõõga rünnõna hakata.

— Meie valvetõkkest paremal, metsa tuharus lõõtaste umbes 100-mehelne rood. Nõõ mõõhkesed hakkasid vaenlast juba ennaegu

karima ja pistsid pstikama.

Ilma et oleks meie valvetõkket holatandsdi.

— Sealne maastik on künkline, palju on õõkõõnid metsatukki, mis meie,

kaitsel oljaile polnud pärnugi seedus.

Kuna võõmaldas vaenlasel meile märkamatu lõõmada, nõõ tõõnõõne õõnbrinnaramine võõ kogmi sõõgõõramine hädaohu. Põõme õõnes õõrmisel valvsad, pealegi kui vihisõõne

soomusrongide lõõgioandest kaugel ees.

Ega meiegi tahtnud lõve-poistest halvemad olla,

kellel juba oli õõnestanud mõõd Fritzu elavana kõnni nõõida.

— Ajusime vastumõõkule. Veltveebel Raun tungis kui lõvi landeswehriraste kõõlale ja niitis sõõste reest viet mõõnedki õõnda kahjuks oli see

vahva meie viimane lahing — sakslase põõskõõl tappis ta.

— Meie julge vastuhakk ehmatas siiski landeswehri jalgeläge. Nõõ jõõsid meie otsese rünnamise ja hakkasid õõe raudtee vasakule valguma, kus nõõ, ei tea milleks,

õõtsasid põõsma mõõnahoonesse.

— Vaatamata kõõgile meie põõtestele, ei õõdnud me siiski valluteda valvetõkke endist positsioonõõ ja leitu. Pedmanssni kõõlis sinel

jõõ veel seka korraks vaenlase valduseesse.

— Vahepeal saabus korraldus, et peame õõnnõõma lõõgisaande joonele, kes Loodest vaenlasle vastu sõõtsid.

Alles õõtsi sõõsime jõõle peaetungile

ja saime hommikuste seisukõõtade peremeeksks. Ühtlasi pääsetsi leitnandi sinel, nõõ kõõnaes oli kannud sõõbõõla vähe Vene tsaari-armee kõõrdrajatsõõbõõr, siis

punane komissar.

sõõsi Eesti rahvaste ohvitser ja lõpuks oli saraa sinel terve päeva saksa „sõõjavangiks". Pärisnõõjaka, mõõtesõõne, just nagu Gogoli sinelõõ fugu."

(Järgneb.)

Läänemaalt.

Mach ei maksuta postimaksilise tahjade eest.

Postil peamaksilise pärast polnuge Gumnasite saatmisteks kaele, et maksilisse mähitud oma peale fuudmõõtlusele 2000 frunti kaenuled mõõmaksilise pandmisõhtus kaenuled, mis mõõmis kõõtsa Tartumaa postiõgenemisõõ rahulõõs aparettisõõ teinetamisel. Mõõmaksilised saanud kaenuled ettemõõ ainõõ pandagas mõõ tõõnõõs.

Rõõmrõõnõõ kõõgõõ.

Eaõõõõ Tõõnõõõõ

Makfuta

tente pöömast ajalehtis „Uus Eesti", kui selle „Maaleht" mõõdumalt s'tuu pealt. Seega läheb reklaami asja seotuste juures tõenäoliselt laubaraha mõõja juba Nõukogude aastal. Ka ei ruile iis aastamõõdulist läbetõõmmist mõõt, mis selliste mõõga tõenäoline. Raamatuteleher ja tunnistõõmine mõõmine mõõmine mõõmine laubaraha juba Nõukogude aastal neile „Maaleht" selliste, kelle selliste läbetõõmmiste juube saamiseks.

„Maaleht" tellimiiti mõõmmab mõõtu tõõ postiagentuurile ja poliitontrolli.

„Maaleht" maksab selliste 50 tõnni kuus.

Loetakse inimesi.

Rahvaloenguine eelõõdõ algamaad kohe.

Mõõmrõõ mõõtuine uus leitõõdõõtõõ tõõdõõtõõ eõõdõõ eõõdõõ eõõd

Võistlusorv

25 tükki 35 senti.

Tartumaalt.

Mõõgaõõlkõnõ-võistlõmõstõ poignõtõ rezõlõte tagõ.

Mõni aeg tagõsõ võõrõstõ võimõ kõõrõlõt Kõõrõl Ploõ võimõ võõrõstõ võõrõ võõ võõrõstõ võõrõ võõ võõrõstõ võõrõ võ

Ise suhkunage kroonitud

Tapa tüdevõrdimise tõõstus

Lai tõm. 7.

Kõike riidevärvimise-vanutamise jne. tõid jätkatakse endiste odavate hindadega, selle poole vastamata, et värvid hinnae 50% tõusnud on.

Tõõde headus ja värvide vastupanevus on kõigile teada ning iätimme kiire.

Nagu endisti, nii ka nüüd — antakse kingitus nelle, kes üle 5 krooni — Tõid võõrast tõõstus —

Tapal, „Ambose" rohu kõ. Lai tõm. 7.
Kehtna, Jõõsu Mahe, Jõõsudel, J. Naimanil Kyl.

Aravetel, K. Trummeri kõ.
Rõuguna, Koolmeistri kõ.
Paikuse, Mõisamõisa kõ.
Valaguna, Paimi kõ.

Rakke, K. Arakt kõ.
Koerus, Pommanni kõ.
Võrtsjärvel jõe. jõe. jõe
Kõltsis, Tõrakt kõ.

TAPAL. **RICHARD MINKELS,** tõõstuse ja kaupluse omanik. **Lai t. 7.**

„AMBOS" ROHU- ja VÄRVI KPL.

On kohale tõõdund uus saadetis tõusuta ja moodsaid

• TAPEETE •

odavate hindadega, alates 20 ent. vell.

Igasugused rohu- ja värvikaubad, kõikumatusteraleid, elektrilisti tarbed, maalerid ja vajalikud jne. jne. jne.

Soodne ostukoht ka jõõlemõõtjatele

Lai t. 7.

TURG

Tallinna turg.

1. septembrill 1933.

Sigu. Sõõtlus terve ton sellt 58—66 l. fiie, teeliga müüdamisest 55—— l. fiie, teeliga teeliste 60—70 l. fiie, tõõtatuid lõõ. sõõtlus 140—1 l. fiie, tõõtatuid 110—180 l. fiie, tõõmõõt 60 l. fiie, tõõmõõtõõ 30—45 l. fiie, nõõrõõtõõ 35—48 l. fiie, tõõmõõtõõ 40—48 l. fiie.

Jõõnõõ 120—180 l. fiie.

Sõõrõõ sõõtlus 90—100 l. fiie, põõõõõ 80—100 l. fiie, põõõõõ 130—175 l. fiie, Põõõõõ

Ilmus tõkkist:

Tuleõrjuja Kästraamat-Kalender 1934. a.

Sisu: Normaalpähklid. Hoolsuusõrtsa näikandmise ja kandmise kord. Rida artikleid (B. Mesar, A. Sarki, M. Kõvaja, P. Parrest). Ka lehema ja suurem 1. (9) leheküljel kind 25 senti ja 40 senti. Kes raamatu hinna saadab vähemalt: **B. Tiemann, Tallinn, Kopli tän. nr. 28/20,** selleks saatelaiste raamat koju läha.

Kv. remontnõhuste ostukomisjon **ostab** kaitsevõiete

ratsahobuseid

järgmiste kohtades ja tähtaegadel:

TARTUS — 7. detsa. s. a. kell 9 — ratsarõigemendi tallide „Lembitu" kasarmute juures;

VALGAS, 8. detsa. s. a. kell 9 — 2. soomusrõigemendi staabi juures;

PÕLTSAMAAL — 12. detsa. s. a. kell 9 — turupiaalsi;

VÕHMAS — 13. detsa. s. a. kell 9 — raudtee-jaama juures;

PAIDES — 14. detsa. s. a. kell 9 — turupiaalsi.

Pakkumisi ostetavat hobusest võetakse ruta Võhma ja Paides ainulaadsed ostmised nagu eelmisel aastategi — Riia Tõstuja nr. 8 — 1929. a.

Varval. Veterinäärteenistus.

Jälle müügil maailma kuulus

Saadaval rohukaupluustest ja apteekidest ile Eesti.
Ainuõiguslik Eesti Rohu-Kaupluses Agentuur,
Tallinn, Vene tän. 8. Postkast 216.

Võtan tellimisi uute jalanõude

valmistamiseks — omasti ka vanada parandage paiga vastu. Ka materjal vahetuse tõttes mõõta ostad — ja tõõtsem **A. Pällo, kingsepp,** TAPAL. Pikk tän. 15.

Ostetakse kuivatatud

suur-otri ja kaeru

vennad SEIDELBERG'ide aita Tapal.

kõõtsevõiteist karbude, riiuste juttud-Nõmmeliit ile ümmerlõõtmes ja ... ... Tõõtsemõõtmed ... Tõõtsemõõtmed ... Tõõtsemõõtmed